

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 09 0 U 021858 17 Uvp
Sarajevo, 09.07.2020. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Ploskić Mevsude, kao predsjednika vijeća, Jahjaefendić Jasmina i Krkeljaš Milorada, kao članova vijeća, te Ramić Naide, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Udruženje građana „Borba protiv korupcije u BiH“ – Transparency International Bosne i Hercegovine, Banja Luka, ulica Gajeva broj 2, protiv akta broj: 27/02-23-1314/14 od 08.07.2014. godine, tuženog Ministarstva stambene politike Kantona Sarajevo, u upravnoj stvari pristupa informacijama, odlučujući o zahtjevu tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke protiv presude Kantonalnog suda u Sarajevu broj: 09 0 U 021858 14 U od 21.11.2016. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 09.07.2020. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se uvažava, presuda Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 021858 14 U od 21.11.2016. godine, se preinačava i rješava:

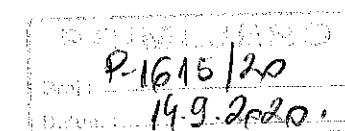
Tužba se uvažava, osporeno rješenje tuženog Ministarstva stambene politike Kantona Sarajevo, broj: 27/02-23-1314/14 od 08.07.2014. godine i rješenje Uprave za stambena pitanja, broj: 27-49-7074/14 od 13.05.2014. godine, se poništavaju i predmet vraća prvostepenom organu na ponovno rješavanje.

O b r a z l o ž n j e

Presudom Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 021858 14 U od 21.11.2016. godine, odbijena je tužba protiv osporenog rješenja tuženog, broj i datum navedeni u uvodu ove presude, kojim je odbijena žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Uprave za stambena pitanja, broj: 27-49-7074/14 od 13.05.2014. godine. Tim prvostepenim rješenjem odbijen je zahtjev tužitelja za pristup informacijama od 07.04.2014. godine.

Protiv navedene presude tužitelj je podnio zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke zbog povrede federalnog zakona i povrede pravila federalnog zakona o postupku, sa prijedlogom da se pobijana presuda preinači ili ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

U zahtjevu se navodi da tužitelj ne spori da ugovori o djelu, koji su predmet zahtjeva, sadrže i određene lične podatke, zbog čega je tuženi mogao da primijeni član 10. Zakona o slobodi pristupa informacijama u F BiH, te taj dio izdvoji a dozvoli pristup ostatku informacija koje ne sadrže lične podatke. Nadalje tužitelj smatra da je tuženi pogrešno zaključio da se tražena informacija smatra izuzetkom u smislu člana 8. Zakona o slobodi pristupa informacijama u F BiH, jer nije proveo test javnog interesa na način predviđen u članu 9. navedenog zakona. Također, prema članu 14. stav 3. istog zakona, tuženi je odbijajući pristup informaciji morao da navede zakonski osnov za status izuzeća informacije, kao i sva materijalna

pitanja važna za donošenje rješenja uzimajući u obzir faktor javnog interesa. Tuženi nije razmotrio da li je dostavljanje informacija opravdano javnim interesom na način koji je propisan članom 9. Zakona o slobodi pristupa informacijama u F BiH. Konačno, tuženi je odredbe Zakona o zaštiti ličnih podataka BiH stavio ispred Zakona o slobodi pristupa informacijama u F BiH, što je u suprotnosti sa članom 25. stav 3. tog zakona.

Tuženi je dostavio odgovor na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke kojim predlaže da se isti odbije.

Ovaj sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH” broj: 9/05) ispitao zakonitost pobijane presude u granicama zahtjeva i povrede propisa iz člana 41. stav 2. ovog zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Prema obrazloženju pobijane presude i stanja spisa predmeta, tužitelj je 07.04.2014. godine, pozivajući se na odredbe iz članova 4. i 11. Zakona o slobodi pristupa informacijama u F BiH, dostavio prvostepenom organu zahtjev za pristup informacijama tražeći kopije svih ugovora o djelu koji su zaključeni u 2012. i 2013. godini, a radi provođenja istraživanja o trošenju sredstava za te namjene. Prvostepeni organ je rješenjem broj: 27-49-7074/14 od 13.05.2014. godine, primjenom odredbe iz člana 14. stav 3. Zakona o slobodi pristupa informacijama u F BiH, odbio zahtjev za pristup informacijama kao neosnovan, zaključujući da tražene informacije predstavljaju lične podatke, shodno članu 3. stav 1. alineja 1. Zakona o zaštiti ličnih podataka („Službeni glasnik Bosne i Hercegovine“ broj: 49/06, 76/11 i 89/11), zbog čega je na osnovu člana 17. stav 4. istog zakona, zabranjeno davanje podataka, na korištenje drugim korisnicima za čiju obradu, odnosno korištenje nisu ovlašteni na osnovu članova 5. i 6. tog zakona. Tuženi je osporenim rješenjem odbio žalbu tužitelja izjavljenu protiv prvostepenog rješenja, prihvatajući kao pravilne razloge koje je dao prvostepeni organ.

Prvostepeni sud je, pobijanom presudom, rješenja nadležnih organa ocijenio pravilnim i na zakonu zasnovanim, radi čega je tužbu kao neosnovanu odbio.

Osnovano se u zahtjevu za vanredno preispitivanje sudske odluke navodi da je prvostepena presuda zasnovana na povredi federalnog zakona.

Predmet zahtjeva tužitelja od 07.04.2014. godine, je dostavljanje kopija svih ugovora o djelu koje je prvostepeni organ zaključio u 2012. i 2013. godini, radi provođenja istraživanja o trošenju sredstava za te namjene. Nesumnjivo je da informacija o trošenju sredstava za zaključivanje ugovora o djelu javnog organa predstavlja javni interes, pa pristup tim informacijama potiče veću transparentnost i odgovornost javnih organa, što je ratio legis Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine, propisan članom 1. tog zakona.

Polazeći od svrhe zahtjeva tužitelja za pristup informacijama, ovaj sud je mišljenja da prvostepeni sud nije pravilno primijenio odredbe Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine, koje se odnose na izuzetke od saopćavanja.

Naime, prema odredbi iz člana 5. tačka 1) Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine, tražena informacija će biti utvrđena izuzetom od saopćavanja na osnovu ocjene svakog pojedinačnog slučaja samo ako nadležni javni organ utvrdi izuzetak u smislu člana 6., 7. i 8. ovog zakona za cijelu ili dio informacije.

Tačno je da su lični podaci koji su sadržani u ugovorima o djelu, propisani članom 8. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine, kao izuzetak od saopćavanja, u svrhu zaštite privatnosti trećeg lica, kako to pravilno zaključuje prvostepeni sud.

Međutim, prvostepeni sud gubi iz vida da se odredbom iz člana 5. tačka 1) Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine, tražena informacija na osnovu ocjene svakog pojedinačnog slučaja, može utvrditi kao izuzetak od saopćavanja i samo za dio informacije, u kom slučaju prema odredbi iz člana 10. istog zakona, nadležni javni organ izdvaja taj dio i saopćava ostatak informacije.

Iz navedenih razloga ovaj sud je, primjenom člana 46. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima, zahtjev tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke uvažio, pobijanu presudu preinačio tako što je tužbu uvažio, osporeno i prvostepeno rješenje poništio, te predmet vratio prvostepenom organu na ponovni postupak, u kome će prvostepeni organ vodeći računa o razlozima ove presude donijeti novo rješenje.

Zapisničar
Ramić Naida, s.r.

Predsjednik vijeća
Ploskić Mevsuda, s.r.

